

Славянскы племена, както и до днѣсь още ся служать съ неѣ Руси-ти и Сърби-ти въ църковно-то Богослуженіе.

Двама-та Българскы просвѣтителю, откакъ учихъ и проповѣдахъ слово Божіе на наши-ты прадѣды, въ 861 г. трѣбвало да оставять Българіѣ и да отидѣть въ Моравіѣ, за да поучявать пакъ новопокръстены-ты моравцы, на които прѣдадохъ Св. Писаніе и учихъ ги такожде на Българскый языкъ. Тукъ тѣи прѣсѣдѣхъ доволно врѣмя и извадиха ученицы, които сѣ *седмопочешници-ши*, а именно *св. Климентъ, Гораздъ, Ангеларій, Наумъ, Савва* и др. Отъ тѣхъ св. Климентъ е былъ родомъ Българинъ, а и друзи-ти были учени на Българскый языкъ. Въ това время Католическо-то духовенство, понеже гонеше на Българскыя языкъ Богослуженіе-то заедно съ служители-ты му въ Моравіѣ, то казани-ти седмопочетници быдохъ принуждени да оставять оныя мѣста и да дойдѣть въ Българіѣ (885 г.), дѣто Българскый царъ ги пріѣ съ радость и опрѣдѣли ги да работять за просвѣщеніе-то на народа му. Слѣдъ нѣколко врѣмя Климентъ, който ся намираше въ царскый дворъ, быде проведенъ отъ царя за вѣроучитель въ область Кутмавицѣ, у Албаніѣ, дѣто былъ управитель Добетъ. Тукъ Св. Климентъ достигналъ да има до 3500 ученицы.

При всички-ты си другы старанія Борисъ ся грижилъ такожде да даде добръ отхранъ и на сынове-ты си: слѣдъ покръщаваніе-то имъ той ги далъ въ учителскы рѣцѣ за да ся изучать първо на